ხუთშაბათი, 17 იანვარი 1908 წ.

ISARI

წელიწადი მეორე—№ 13

Библиотека Ленина при ЦК ВКП (б)

„ISARI" გამოდის ორ-ორ ფურცლად ყოველ ხუთშაბათობით.

ფასი: „ISARI" ერთის წლით ღირს 7 მან., ნახევარი წლით—4 მან., ერთის თვით—90 კაპ. გაზეთის გამოწერა შეიძლება ყოველ თვის პირველ რიგში.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე მეტრით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სამგლეზიანი განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოეულ სადამოს 5 საათამდე ღირს 3 მან., ხუთი საათის შემდეგ—მეტი.

ხელის მაწერა და დასაბეჭდი განცხადებები მიიღება «ISARI»-ს რედაქციაში და კანტორაში ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან ნაშუადღევის 4 საათამდე.

ხელმოწერილი წერილები არ დასებეჭდება. ფოსტაზედ მიღებ წერილებს და კორესპონდენციებს, რედაქციაა დიდხანს არ ინახავს. ინსტიტუტ ერთად ორი—ორ-ორ ფურცლად დიდი წერილები და ინფორმაციები. წერილებიდან პასუხისათვის საჭიროა [illegible] პირადად მოლაპარაკება მეორეულად ყოველ დღე, კვირა-უქმეებს გარდა, დილის 11 საათიდან ნაშუადღევის 3 საათამდე.

ადრესის გამოცვლა ტფილისიდან ტფილისს გარეთ ღირს 1 მან., ხოლო სხვაგან—40 კაპ.

ფასი ერთი ფურცელი 5 კაპ.

რედაქციისა და კანტორის ადრესი: ტფილისი, ელისაბეთის ქუჩა, № 1.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, редакція «ISARI»

ქრისტინე და ნინა ჭავჭავიძეებისა, ალექსანდრა, ილიკო და ვალიკო კაკაბაძენი, ნიკო ისიდორეს ძე ჭავჭავიძე, ვასილ და ილიკო ფურცელაძეები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა გარდაცვლას: პირველი ორი—მაზლის, ხოლო დანარჩენი—ბიძის

ალექსანდრე ნიკოლოზის ძის ჭავჭავიძისას.

გამოსვენება (რიყის ქუჩა, № 85 საკ. სახლი) პარასკევს, დილის 10 საათზედ. ჩუფურეთის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში, ხოლო ოქროდან ამავე დღეს რკინის გზის სადგურზე. დაკრძალვა მოხდება დ. ხონში, კვირას, 20 იანვარს. პანაშვიდი ყოველ დღე, საღამოს 7 საათზე. (2—14—2)

ისიდორე, ბესარიონ და ივანე ნიკოლოზის ძენი ჭავჭავიძენი გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა გარდაცვლას ძმისა

ალექსანდრე ნიკოლოზის ძის ჭავჭავიძისას

ცხენდარს ჩუფურეთის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში გაასვენებენ პარასკევს, 18 იანვარს, და ამავე დღეს წაასვენებენ რკინის გზით დაბა ხონში. დაკრძალვა მოხდება კვირას, 20 იანვარს. პანაშვიდები ყოველ დღე, საღამოს 7 საათზე. რიყის ქუჩა, № 85, საკუთარი სახლი. (3—13—2)

მარიამ გიორგის ასული, ივანე და ნიკოლოზ მიხეილის ძენი და **ნინო გრიგოლის ასული ივანოვები** გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა გარდაცვლილის პირველი—ფაფუჩარა და ძეიფას მეუღლის, მესორენი—ძეიფას მამის, ხოლო ძესამე—მამამთილის

მიხეილ პავლეს ძის ივანოვისას.

პანაშვიდი ყოველ დღე, საღამოს 6 საათზე. საკუთარი სახლი, კახეთის ქუჩა, № 10. გამოსვენება ხუთშაბათს, 17 იანვარს, დილის 10 საათზე წმ. მარინეს ეკლესიაში, დაკრძალვა პეტრე-პავლეს სასფლაოზე. (2—17—2)

ქართული წარმოდგენა სახ. ზინო თეატრში

პარასკევს, 18 იანვარს 1908 წ. ქართველ დრამატიულ საზოგადოების დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება პირველად ახალი პიესა

«ალფა ჭავჭავაძის „ვეფხვის ნაფშვნიდან" გადმოღებული»

I	II
ბატონი და ყმა	**სიძე-სიმამრი**
დრამა 3 მოქ. შ. დადიანის მიერ გადმოკეთ.	კომ. 3 მოქმ. ვ. გ. მიერ გადმოკეთებული.

მონაწილეობას იღებს მთელი დასი.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია. დასაწყისი სწორედ სადამოს 8 საათზე.

შემდეგი წარმოდგენა კვირას დილით—ცნობილი შედევრამ „ზარაზის ლარამ-დატკბენი". ძიძიეი წვრილი გამეკეთებია **ა. ნინოიშვილი.** რეჟისორი **ვ. ბუნია.**

ტფილისის სახალხო თეატრი. ოპერის არტისტთა ამხანაგობა.

ხუთშაბათს, 17 იანვარს, დაკლებულის ფასებით წარმოდგენილი იქნება:

„ᲥᲐᲠᲛᲔᲜᲘ"

ოპერა 4 მოქმედ. ბიზესი.

მოწაფ. იღებენ: ქ-ნნი გორნა, ვიდალინიშვა, კორსაკოვა-ლიუპანსკაია, ბოგოდეევა; ბ-ნნი აკიმოვი, ვრონეკი, დე-ოროშერტი, ბაზინი, ენგელ-კრონი, ოეჩერკოვი. დასაწყისი 8 საათზე. კაპელმეისტერი: **ფალიაშვილი.** (0—36)

ᲫᲛ. ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ.

ᲗᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ, **17** ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ, **1908** ᲬᲚᲘᲡ **ᲡᲐᲒᲐᲜᲒᲔᲑᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲔᲑᲣᲚᲘ** ᲡᲐᲛ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲐ. ᲓᲦᲔᲡ ᲡᲐᲝᲪᲐᲠᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲘᲚᲘ ᲐᲠᲢᲘᲡᲢᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘᲐᲜᲘᲡᲬᲐᲛᲘᲡ ᲞᲣᲚᲘᲗ-ᲥᲕᲔᲨ ᲛᲪᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲥᲕᲔᲨ ᲒᲐᲜᲗᲐᲕᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜᲘ ᲐᲣᲨᲨᲘ ᲩᲐᲩᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲘᲛᲔᲚᲝᲕᲜᲘᲗ. ᲕᲘᲜ-ᲓᲘᲐᲜ-ᲓᲐᲜᲘᲡ ᲩᲐᲩᲔᲑᲐ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲘᲛᲔᲚᲝᲕᲜᲘᲗ ᲞᲐᲢᲠᲘᲐᲠᲥᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲖᲔ. ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ ᲙᲕᲘᲠᲐᲡ ᲓᲦᲔᲡ, 19 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲝᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲓᲘᲓᲘ ᲛᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲛᲝᲛᲐᲒᲐᲠᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ: ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 1 ᲛᲐᲜ., ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 50 ᲙᲐ�პ. ᲛᲐᲒᲘᲠᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ 1 ᲛᲐᲜ. ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲡᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲐᲗᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ. ᲛᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲛᲝᲛᲐᲒᲐᲠᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ: ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 1 ᲛᲐᲜ., ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 50 ᲙᲐᲪ. ᲛᲐᲒᲘᲠᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ 1 ᲛᲐᲜ. ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲡᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲐᲗᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ. ᲠᲔᲟᲘᲡᲝᲠᲘ **Ვ. ᲑᲣᲜᲘᲐ.**

ᲗᲤᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ.

ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ, 17 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ, ᲓᲐᲙᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲡ ᲤᲐᲡᲔᲑᲘᲗ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ:

„ᲥᲐᲠᲛᲔᲜᲘ"

ᲝᲞᲔᲠᲐ 4 ᲛᲝᲥᲛᲔᲓ. ᲑᲘᲖᲘᲡᲘ.

ᲛᲝᲬᲐᲤ. ᲘᲦᲔᲑᲔᲑ: ᲥᲜᲜᲘ ᲒᲝᲠᲜᲐ, ᲕᲘᲓᲐᲚᲘᲜᲘᲨᲕᲐ, ᲙᲝᲠᲡᲐᲙᲝᲕᲐ-ᲚᲘᲣᲞᲐᲜᲡᲙᲐᲘᲐ, ᲛᲝᲑᲝᲓᲔᲔᲕᲐ; ᲑᲜᲜᲘ ᲐᲙᲘᲛᲝᲕᲘ, ᲕᲠᲝᲜᲔᲕᲘ, ᲓᲔ-ᲠᲝᲨᲔᲠᲢᲘ, ᲑᲐᲖᲘᲜᲘ, ᲔᲜᲓᲟᲔᲚ-ᲙᲠᲝᲜᲘ, ᲝᲔᲩᲔᲠᲙᲝᲕᲘ. ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲖᲔ. ᲙᲐ�პᲔᲚᲛᲔᲘᲡᲢᲔᲠᲘ: **ᲤᲐᲤᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘ.** (0—36)

ᲫᲛ. ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ.

ᲗᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲡ, **17** ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ, **1908** ᲬᲚᲘᲡ **ᲡᲐᲒᲐᲜᲒᲔᲑᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲔᲑᲣᲚᲘ** ᲡᲐᲛ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲛ ᲐᲠᲢᲘᲡᲢᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘᲐᲜᲘᲡᲬᲐᲛᲘᲡ ᲞᲣᲚᲘᲗ-ᲥᲕᲔᲨ ᲛᲪᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲥᲕᲔᲨ ᲒᲐᲜᲗᲐᲕᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜᲘ ᲐᲣᲨᲨᲘ ᲩᲐᲩᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲘᲛᲔᲚᲝᲕᲜᲘᲗ. ᲕᲘᲜ-ᲓᲘᲐᲜ-ᲓᲐᲜᲘᲡ ᲩᲐᲩᲔᲑᲐ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲘᲛᲔᲚᲝᲕᲜᲘᲗ ᲞᲐᲢᲠᲘᲐᲠᲥᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲖᲔ. ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ ᲙᲕᲘᲠᲐᲡ ᲓᲦᲔᲡ, 19 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲝᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲓᲘᲓᲘ ᲛᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲛᲝᲛᲐᲒᲐᲠᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ: ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 1 ᲛᲐᲜ., ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 50 ᲙᲐᲪ. ᲛᲐᲒᲘᲠᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ 1 ᲛᲐᲜ. ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲡᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲐᲗᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ. ᲠᲔᲟᲘᲡᲝᲠᲘ **Ვ. ᲑᲣᲜᲘᲐ.**

ᲛᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲘᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ.

ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲛᲝᲛᲐᲒᲐᲠᲘ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲐ. ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ: ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 1 ᲛᲐᲜ., ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ 50 ᲙᲐᲪ. ᲛᲐᲒᲘᲠᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ 1 ᲛᲐᲜ. ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲡᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲐᲗᲘ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ 8 ᲡᲐᲐᲗᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ. ᲠᲔᲟᲘᲡᲝᲠᲘ **Ვ. ᲑᲣᲜᲘᲐ.**

ᲡᲐᲕᲐᲭᲠᲝ ᲡᲐᲮᲚᲛᲐ

ᲫᲛᲐᲜᲘ ᲐᲙᲝᲤᲯᲐᲜᲝᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲠᲥᲘᲡᲘᲐᲜᲘᲡ

ᲡᲐᲑᲝᲚᲝᲝᲓ ᲒᲐᲓᲐᲡᲬᲧᲕᲢᲘᲗ, ᲠᲐᲓᲒᲐᲜ ᲓᲘᲓᲘ ᲮᲐᲠᲐᲚᲘ ᲛᲝᲡᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲝᲑᲘᲡᲒᲐᲜ, **ᲐᲛᲐ ᲬᲚᲘᲡ 15** ᲘᲜᲕᲐᲠᲘᲓᲐᲜ ᲓᲐᲯᲘᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲝᲑᲘᲡᲐ. ᲩᲕᲔᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲝᲑᲘᲡᲐ ᲛᲝᲬᲘᲛᲘᲗ ᲓᲐ ᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲘᲦᲘᲡ **X**-ᲐᲛᲘᲐᲠᲘᲡ 15 ᲘᲜᲕᲐᲠᲘᲓᲐᲜ (ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲝᲑᲘᲡᲐ ᲚᲘᲪᲔᲜᲖᲘᲐ ᲛᲘᲗᲐᲜᲐ). ᲔᲑᲚᲐᲙᲘ ᲕᲘᲬᲕᲘᲗ ᲐᲛᲐᲕᲔ ᲛᲣᲬᲘᲗ ᲓᲐ ᲮᲔᲚᲝᲡᲜᲔᲑᲘᲡ, ᲛᲘᲘᲦᲝᲜ ᲝᲠᲐᲛᲓᲘ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲗᲐᲜᲐᲡᲬᲝᲠᲘ ᲞᲘᲠᲝᲑᲘᲗ. (1—23—1) სავაჭრო სახლი **ძმ. აკოფჯანოვები და სარქისიანი.**

კაცის, ქალის და ბავშვის დამშვენებულ საქონლის მაღაზია

„ᲔᲥᲡᲔᲚᲐᲜᲘ"

(გოლოვინის პრ.-ს., სახ. №6-ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡᲐ, ტფ-ᲠᲘ, ᲡᲐᲠᲐᲠᲑᲔᲚᲝᲡ ᲥᲕᲔᲛᲝ)

ᲐᲣᲬᲧᲔᲑᲡ

ᲒᲐᲜᲗ ᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲚᲔᲑᲘ, ᲠᲝᲛ, ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲓᲐᲜ „ᲔᲥᲡᲔᲚᲐᲜᲘᲡ"-ᲘᲡ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲐᲕᲐᲜᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲞᲘᲡᲘᲡᲒᲐᲜ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲜᲐᲮᲛᲘᲗ, 16 ᲘᲜᲕᲐᲠᲘᲓᲐᲜ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ ᲡᲘᲮᲚᲘᲡᲘᲡ ᲨᲘᲠᲛᲝᲕᲘᲡᲘ

ᲘᲐᲤᲝᲑᲐ

ᲤᲝᲡᲘᲡᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ (ᲙᲝᲡᲢᲘᲣᲛᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲒᲕᲠᲓᲖᲔ. ᲒᲝᲡᲢᲝᲛᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲘᲗ, ᲗᲘᲗᲝᲜᲘᲡ ᲗᲐᲠᲒᲛᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲤᲐᲡᲘ ᲨᲔᲣᲬᲧᲐᲭᲠᲔᲑᲚᲐᲓ

(3—21—1)

ᲗᲐᲛᲑᲐᲥᲘᲡ ᲥᲐᲠᲮᲐᲜᲐ

ᲡᲐᲐᲥ. ᲡᲐᲮ. **„ᲛᲘᲠᲘᲡᲐ"** ᲢᲤᲘᲚᲘᲡᲘ ᲛᲘ.

ᲣᲮᲐᲠᲔᲑᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲢᲐᲠᲘᲡ ᲐᲮᲚᲐᲓ ᲕᲐᲡᲐᲡᲧᲝᲓᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲬᲕᲠᲘᲚᲘ ᲞᲐᲰᲘᲠᲘᲡᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ

ᲐᲠᲝᲛᲐᲢᲘ

ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲮᲠᲘᲡᲮᲘᲡ ᲗᲐᲛᲑᲐᲥᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

10 ᲪᲐᲚᲘ 5 ᲙᲐᲞ. 25 ᲪᲐᲚᲘ 15 ᲙᲐᲞ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲐ ᲡᲐᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲥᲣᲩ. ᲢᲔᲚᲔ. № 349. (40—415—40)

ᲔᲥᲘᲛᲘ

Ზ. Ნ. ᲛᲐᲒᲐᲯᲘᲐᲜᲘ

ᲘᲦᲔᲑᲔᲑᲘ **ᲨᲘᲜᲐᲒᲐᲜ ᲓᲐ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔᲜᲘᲗ.** ᲡᲞᲔᲪᲘᲐᲚᲘᲠᲘ ᲔᲥᲘᲛᲘᲡ **ᲥᲣᲩᲘᲗ ᲓᲐ ᲜᲐᲬᲚᲘᲡᲔᲑᲘᲗ.** ᲛᲘᲦᲔᲑᲐ: ᲓᲦᲔᲡᲐᲜ 12—1 ᲡᲐᲐᲗᲐᲛᲓᲔ, ᲡᲐᲦᲐᲛᲝᲗᲘᲡ 5—6 Ს. ᲛᲘᲠᲘᲡᲚᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, № 36, ᲡᲐᲮ. ᲒᲐᲜᲯᲐᲜᲘᲫᲘᲡ. (25—ᲬᲚ.)

ᲘᲚᲘᲐᲡ ᲓᲦᲔ ᲤᲘᲐᲗᲣᲠᲐᲨᲘ

ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲔᲦᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲓᲘᲠᲘᲡ ᲐᲑᲐᲫᲔ.

ᲕᲘᲡᲐᲪ ᲡᲣᲠᲡ ᲒᲐᲛᲬᲠᲐ ᲒᲐᲡᲚᲘᲡᲣᲚᲓᲐᲓ, ᲣᲜᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲬᲘᲠᲔᲡᲗᲐ ᲐᲠᲐ ᲝᲪᲘᲓᲔᲡ ᲜᲐᲮᲔᲚᲘᲡ 20% ᲤᲐᲡᲘᲡ ᲓᲐᲚᲔᲚᲘᲡᲗᲐᲜ ᲭᲘᲗᲘᲡᲣᲠᲘᲓᲐᲜ ᲡᲘᲝᲤᲝᲠᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲒᲐᲜ. ᲛᲮᲝᲚᲝᲓ ᲜᲐᲮᲔᲚᲘᲡ. (5—3)

ᲔᲥᲘᲛᲘ

Ზ. Ნ. ᲛᲣᲮᲡᲔᲚᲘᲫᲕᲘᲚᲘ

ᲛᲘᲦᲔᲑᲐ: ᲗᲕᲔᲚᲝᲚᲘᲗ ᲐᲕᲐᲓᲛᲧᲝᲤᲝᲑᲘᲗ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ ᲓᲘᲚᲘᲗ 9—11½. ᲙᲘᲠᲝᲜᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ № 9. (ᲗᲒ.)

ᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲔᲥᲘᲛᲘ

Ზ. Ვ. ᲒᲘᲜᲘᲫᲔ

ᲓᲐᲠᲯᲐᲢᲘᲡ ᲣᲜᲘᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲙᲚᲘᲜᲘᲙᲘᲡᲐᲨᲘ ᲐᲡᲘᲡᲢᲔᲜᲢᲘ ᲛᲘᲦᲔᲑᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ ᲓᲘᲚᲘᲗ 9—1 Ს. ᲓᲐ ᲡᲐᲦᲐᲛᲝᲡ 5—6 Ს. ᲕᲐᲜᲐ ᲛᲝᲚᲝᲕᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, № 31, ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲡᲐᲠᲐᲯᲘᲠᲘᲡᲐᲜᲘ. (25—554—9)

ᲙᲑᲔᲚᲘᲡ ᲔᲥᲘᲛᲘ

ᲐᲚ. ᲚᲝᲚᲐᲫᲘᲕᲘᲚᲘ

ᲘᲦᲔᲑᲐ ᲐᲕᲐᲓᲛᲧᲝᲤᲝᲑᲘᲗ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ 9—2 ᲡᲐᲐᲗᲐᲛᲓᲔ ᲓᲐ 5—7-ᲛᲓᲔ. ᲒᲠᲐᲜᲘᲢᲘᲡᲜᲘᲡ ᲞᲠᲝᲡᲞ. № 12. ᲡᲐᲮ. ᲚᲘ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘᲡᲐ. (64)

ᲡᲐᲛᲙᲣᲠᲜᲐᲚᲝ

ᲔᲥᲘᲛᲗᲐ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲘᲡᲐ

ᲛᲔᲣᲦᲔᲜᲯ ᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ. ᲐᲦᲔᲑᲐ ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ.

ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ: ᲔᲚᲘᲡᲐᲑᲔᲗᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, № 79, ᲢᲔᲚᲔᲤ. 1026.

ᲓᲦᲔ. ᲛᲔᲦᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲡ: 11—12 Ს. ᲨᲐᲠᲐᲞᲝᲕᲘ, ᲙᲐᲛᲔᲠᲝᲜᲘ, ᲓᲐ ᲡᲘᲜᲯᲘᲠᲘ.

Ე. Ლ. ᲒᲘᲚᲐᲕᲐᲠᲘᲫᲔᲡ: 11—12 Ს ᲜᲔᲠᲒᲘ, ᲛᲐᲒᲘᲠᲘ, ᲔᲚᲔᲚᲔᲥᲢ. ᲬᲘᲜᲐᲓᲠᲘᲡ.

Გ. Ა. ᲤᲐᲪᲪᲘᲡᲗᲕᲘᲡ: 11—1 Ს. ᲨᲘᲜᲐᲒᲐᲜᲘ.

Ვ. Ა. ᲒᲝᲜᲯᲘᲐᲜᲘᲡ: 1—2 Ს. ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐᲜᲘ.

Ვ. Ჩ. ᲔᲚᲘᲐᲕᲘᲡ: 1—2 Ს. ᲧᲔᲚᲘᲡᲐ, ᲧᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲪᲮᲝᲠᲜᲘᲡ.

Ა. Ა. ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ: 2—3 Ს. ᲑᲐᲕᲨᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲨᲘᲜᲐᲒ., ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲓᲦᲔ, ᲡᲐᲛᲨᲑᲐᲗᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲐᲠᲐᲡᲙ. ᲒᲐᲠᲓᲐ.

Მ. Ნ. ᲗᲣᲛᲨᲘᲜᲘᲡ: ᲡᲐᲦᲐᲛ. 5—6 Ს. ᲥᲐᲚᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲑᲘᲑᲘᲚᲝᲗᲘᲡ.

ᲛᲐᲒᲐᲖᲘᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ: ᲞᲘᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲬᲘᲜᲐᲠᲔ, ᲑᲐᲥᲢᲔᲠᲘᲝᲚᲝᲒᲘᲣᲠᲘ, ᲥᲘᲛᲘᲣᲠᲘ ᲓᲐᲛᲘᲬᲛᲔᲑᲘ, ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲧᲣᲠᲐᲒᲘᲡ ᲓᲐᲛᲘᲬᲛᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲞᲘᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲬᲘᲜᲐᲠᲔ ᲓᲐᲛᲘᲬᲛᲔᲑᲘ. ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲩᲔᲕᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲪᲘᲚᲘᲡ ᲠᲝᲛᲐᲜᲘ. (100—551—5)

ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲥᲐᲚᲝᲑᲐ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲝᲑᲘ

ან კრიტიკული ხანა სდგება. არც შეიძლება სხვა ნაირად იყოს. სკოლა და განათლება ერთ-ერთი ორგანიული ნაწილია იმ სხეულისა, რომელსაც საზოგადოებრივი ცხოვრება შეიძლება ეწოდოს. ყოველთვის, როცა ეს საზოგადოებრივი ცხოვრება დუდილს იწყებს, როცა იგი განსაღებისთვის განამზადებს თავის თავს, როცა იგი კრიტიკულად ითვალისწინებს თავის კულტურულ შინაარსს და რაიმე ცვლილებას საჭიროებს დასაყენის, აუცილებლად პირველ რიგში უნდა წამოდგეს განათლება, რადგან განათლება, სასკოლო და სკოლის გარეშე, ეს ის გრძნეული ძალაა, რომელშაც საზოგადოების წევრებს ახალი პსიხიკა უნდა შეუმზადოს ახალის ცხოვრებისთვის ახალ კულტურულ შინაარსის გასამტკიცებლად. ერთგვარ კულტურულ დონეზე მდგარ საზოგადოების წევრს არა ჩვეულებრივი, ისე ვთქვათ— ზეკაცობრიული სულიერი ძალა და ფანტაზიოსური აღფრთოვანება ესაჭიროება, რომ მან შაბლონად ქცეულ ცხოვრების შინაარსს დაადწიოს თავი და ახალი რამ შეიტანოს ოვის არსებობაში. ეს გმირობაა ან, თუ გნებავთ, გენიოსობაა. იგი არავის არ მოეთხოვება, პირიქით საზოგადოება ჩვეულებრივ იმას თხოულობს თავის ყველა წევრისაგან, რომ ისინი არც გმირები იყვნენ და არც გენიოსები, არამედ ისეთივე ადამიანები, როგორიც სხვები არიან. ეი, აქ იმყოფება ის თეზისი, რომელიც გიორნდება ხოლმე გმირების და გენიოსების პირად ცხოვრების დრამად. გმირობა და გენიოსობა არავის არ მოეთხოვება, ამის მოთხოვნა პსიხოლოგიური აბსურდია. კაცობრიობის წინმსწავლელობის ძარღვს რომ გენიოსება და გმირები შეადგენნენ, იმის განვითარების ისტორიის წაკვლად ჩვენ ხელთ იქნებოდა მხოლოდ ისტორია ადამიანთა ბარბაროსობისა და მწვალებლობისა; ისტორია მარტტიროლოგიად იქცეოდა. ნამდვილად წინმსწავლელობის ძარღვი, აქტივური ნაყოფიერი ძარღვი გმირები და გენიოსები კი არ არიან, არამედ ჩვეულებრივი ადამიანები, რომელთაც შეიგნეს საჭიროება ახალი თაობის აღზრდისა, სასკოლო და სკოლის გარეშე განათლების საშუალებით, ახალ კულტურულ ცხოვრებისათვის.

ᲨᲔᲚᲔᲢᲠᲝᲜᲘ

ძირითადი კაეშირი

ეროვნებისა და მუსიკის შორის

(შემდეგი*)

ბევრს მკვლევარს აქვს შენიშნული, რომ რიცა უკრავენ სამუსიკო ნაწარმოებს, მსმენელთ თვალ-წინ უდგებათ სხვა და სხვა საგანი, მრუდე ხაზებიდანა, ფერადი ლაქები და რთული სურათებიც კი, ზემოხსენებულს მსგავსული რიმის ერთს თავის თხზულებაში ბევრი ამისთანა დაკვირვება მოჰყავს. მსწავლული არკვევს, რომ ბევრია ისეთი, რომელიც მხედველობის მიერ საგრძნობსა ჰგრძნობს და ამ გრძნობას თან სდევს მუსიკა, ხოლო ბევრია ისეთიც, რომელიც მხედველობის მიერს საგრძნობსა ჰგრძნობს, მაგრამ მუსიკა თან არა სდევს ამ გრძნობასაო.

ამიტომ, მე ვფიქრობ, თუ მოხერხდება და დამტკიცდება კავშირი ასეთი დამადებული სურათებსა და თვით მუსიკის შორის, ამით მოხერხდებოდა და დამტკიცდებოდა ისიც, რომ შესაძლოა არსებობდეს განსაკუთრებული კავშირი სხვა და სხვა გვარ შეთვისებასა და სამუსიკო ელემენტების შორისაც. საინტერესოა ვიცოდეთ, რასაკვირველია, რას ფიქრობენ თვით კომპოზიტორები ამ საგანზედ.

„რაც მომწონს მუსიკაში, ის ფრიად გარკვეულ საგნად მიმაჩნია და აღვილი გამოსათქმელი მგონია სიტყვებით". ამას ამბობს მენდელსონი ერთ-ერთ თავის წერილში. „მე მოვალე ვარ მუსიკის ენით, მუსიკის სახით გამოვხატო და ცხადავო ყოველი ღიმა-შესანიშნავი ამბავი ჩემს ცხოვრებისა,—ამბობდა ხშირად შუმანი. ბევრ სხვა გამოჩენილ მემუსიკეს ანალოგი შეიძლებოდა მომეყვანა, რომ მკითხველს ეუკადოდეს ადვილესია ან მერიდებოდეს. რასაც ამ მხრივ ეს მემუსიკენი ძოწმობენ, არა-პირდაპირი გაძტუუნებაა ვენის უნივერსიტეტის ზემოხსენებულ პროფესორის ბანსლიკისა.

ამ რამდენისამე წლის წინად პარიზში, როგორც ესა სჩანს იქაურ სამეცნიერო აკადემიის აბტებიდანა და როგორც ჰმოწმობს პარიზისავე სამუსიკო აკადემიის ყოველ წლიური გამოცემა, გიმართა საფირად-საყვადილო წარმოდგენა: ორანჟის ფერის დეკორაციებს შორის, ორანჟის ფერის კოსტიუმებით გამოწყობილნი, ორანჟის ფერის მუსიკით ორანჟის ლექსებს წარმოიქვამდნენ. რა არის ეს გარდამტებელი გაზვიადება, თუ არა ჭეშმარიტება კარიკატურის სახით? მაგრამ ეი ფაქტები სხვა გვარისა და სხვა მნიშვნელობისა.

ცნობილ მკვლევარს მუსიკის ზედ-მოქმედებისა ადამიანზედ დოქტორ რუტს თავის ერთს თხზულებაში „გამოკვლევა მუსიკის ესტეტიკურ ზედ-მოქმედებისა" მოჰყავს ორა მკირე-რიცხვი საინტერესო მაგალითებისა. ეი, მაგალითად, მან აირჩია ორი კაცი და ხანგრძლივ უგდო ყური, ს

ნებენ და ან წვიდნენ ჯულფის გზაზე.

◆ სალამო ილია ჭავჭავაძის სახსოვრად. შაბათს, 19 იანვარს, ქ. გორში სამოქალაქო საკრებულოს დარბაზში გიმნაზიები ლატენტიური და ვიგალური სალამო მგოსნის ილია ჭავჭავაძის სახსოვრად. შინაარსი სალამისა: ბიოგრაფია პოეტისა (ნიკო ლომაური), ლექციები, პროზა, სცენები და სიმღერები. დასასრულ ცეკვიოლნი.

◆ თავის დაჭრა. გუშინ, 16 იანვარს, დილის 11 სათზედან, ბრბილის საოდენმყოფოში მიიყვანეს ტყვიით დაჭრილი ქირურგის როზენბაუმის შვილი, მეორე გიმნაზიის III-ე კლასის მოწაფე ბორის როზენბაუმი. როგორც გამოირკვა, მოსწავლეს თავის მოკვლა განუზრახავს. ამ ბოლო დროს როზენბაუმი მოწყენილი იყო თურმე. ამხანაგების შეკითხვაზე უთქვამს, ცხოვრება მომბეზრდაო. გუშინ ბორის სადღაც რეგოლვერი უშოვნია, მისული გიმნაზიაში და ბუფეტში ჯიბერებულა. სწავლის დროს უეცრად რეგოლვერი გიგაღნილა. გასულან და ბუფეტში ტყვიით დაჭრილი როზენბაუმი უნახავთ. დაჭრილი საოდენმყოფოში წაიყვანეს. ჯერ ვერ გაუგიათ, ტყვია რა ადგილას არის.

◆ მკვლელობა. 15 იანვარს, ს. ლამოს 6 სათზედან, სოინის ქუჩაზე ანანოვის ქარვასლის მახლობლად ოვის მალაზიის წინ ვოლკამ რეგოლვერი მოჰკლა მეორე გიდლის ვაჭარი ნიკოლოზ შაბაზაოვი. მკვლელი და მისი ამხანაგები მიიმალნენ. ექვი მიიტანეს შაბაზაოვის ნოქარზე გიუქმ შაბაზაროოსა და მის ძმა ირტაშესზე. ორივენი დაპატიმრეს. პოლიციის ცნობებით შაბაზაროვი 13 იანვარს მისული შაბაზაოვთან და უთხოვნია ხელოსანი მიღება სამსახურში; თუ არ მიმიღებ, ცოცხალს არ გიგიშვებო.

◆ ბოქაული მიქიაშვილი ცნობილი ლანსხუთის ბოქაული მიქიაშვილი ოდესის გენერალ-გუბერნატორს ტოლმაჩევს მოუწვეია ოდესაში პორტის ბოქაულად. მიქიაშვილი სამი დარიჯის თანხლებით უკვე წასულა გურიიდან.

◆ ერეკვნის მოეფინაზე მოახდარ ექსპროპრიაციის საქ. ქალაქ მიუნსენში დაუტუსებიათ ერთი ქალი, რომელსაც სურდა ბანკში 500-მანეთიანი დაეხურა.

მესმის. თვით ზამნებში და არა ორკესტრის ადგილიდან... აგერ ჩემს ყურებამდე მოაღწია ცხენების ფეხის თქარათქარმა, ხეიდვი კი არც ცხენებსა ვხედავ და არც ცხენოსან—მხედრებსა... მგონია—ჯარის კაცნი არიან მეთქი და ვხედავ იმათ მოელვარე მუზარადებსა... აგერ მარჯვნივ შედინან ტყეში და თვალით ალარა სჩანან... მარჯვნივ კარგად მოშორებით რადაც ოფია... კარგად ვერ ვარჩევ, მაგრამ ვხედავ მაღალ ასულს ნაცრის ფერ მტვრის ბუქსა; ეს ბუქი ხან სქ�, ხან მუქ ფერს იღებს, ხან ფიფაა... ხალხი, ივვანზოდკი არა, მოშორებით რადასაც ბევრსა ყაყანებს... ჩვენ ყველანი ჩავდივართ ივვანიდან და განერ კიბეზედ ვეშვებით ძირს... კიბე სულ ძირ-ძირ ჩიდის... ძირს ჩაშვების დროს ყველანი ერთმანეთს ვეჯაზებით და ფეხაკრებით ვშოქრაობთ. აგერ გვეწვდინთ რომელიღაც ქალაქში... სიმრავლე ხალხისა სახლებში იფანტება... ეს ცოცა-გდება და ნაცრის ფრად იმსობება... არა ჭკუხს ხალ და არ ელავს, მაგრამ რადაც უსიამოვნობასა ვგრძნობ... ულეგ ბიელვლავს... ელვა ჯერ კლაკვნით წამოვა ზემოდან ქვემოდ, შემდეგ პირ და პირ ძირს დაეშვება... ისე სჩანდა, თითქო ელექტრონის სინათლეოო... შემდეგ ამისა ყოერათს ბინდი გადაეკრა, ჩამობნელდა, მოშიებედდა... ხალხი მრავლად არის თავმოყრილი, ვიღაასც ჭპარხავენ, არ ვიცი-კი ვის... ბოლოს მესმის ალოვის ზარი, ხმა სამგლოვიარო მუსიკისა".

თუ ვინმე მოისურვებს და შეადარებს „ეტლის" პროგრამასა და ამ ნაამბობს, ადვილად შეჭნაშნავს იმ დამბარ-დამბარებას, იმ პარალელიზმს, რომელიც წელან მოგახსენეთ. რასაკვირველია, ორ კაცზედ ყოველ ამის გამოცდა საკმთო არ არის, მაგრამ მაინც, როგორც ეხედავთ, დასასკვნელი აზრი ფრიად დიდის მნიშვნელობისა თავის თავად ისადება და ზედ ენაზედ ადგება. ძნელი წარმოსადგენია, რა ფართო სივრცე უცნობელისა და არაწყებულისა შეიძლება შესწავლილ იქმნას, უკეთუ ამ გვარ ცდას უფრო ღრმად მოსაზრებულს და ვრცელის მსგავსი

წარმოეკლის, იკისრებს „ი ოუნდა ჩვენი ქართული ფილარმონიული საზოგადოება.

ამ სახით, ან ის ღონისძიება, ის იარაღი, რომლითაც მუსიკა ებრძვის ჩვენს გულ-გრილობას და გვძლევს კიდეცა. მაგრამ მუსიკას უზარი სხვა, უფრო ძლიერნი მოკავშირენი ჰყავს. უმთავრესი მათ-შორის, ცნობილი უსოოვარ დროთაგან, გარნა მარტო ერსა ხან გადასული თვალთ მაქცთაგან მსწავლულთა ხელში—მარტოდ-მარტო შესძოცება ურწმუნოთა დაძლევას. იქნება კიდეც გაგიოცდეთ, როცა დავასახელებ ამ მოკავშირეს. ეს მოკავშირეა მოგონება. ამ მოვლენას ბევრ გვარად განმარტავენ იმ აზრის მხრივ, რა აზრს აძლევენ შთაგონებას მკურნალები. მე არ გამოვეკიდები ამ საგნის ყოველ წვლილსა და ენინსა და წარმოგიდგენთ მხოლოდ ის განმარტებას, რომელიც მისცა ცნობილმა პროფესორმა ბეხტერევმა თავის ყოველად საინტერესო თხზულებაში „შთაგონება". ეგ ამბობს: „შთაგონება ისე უნდა გვეყურებოდეს, როგორც მყრობა ამა თუ იმ ადამიანის ფსიხიკაზედ იღებისა, ტრანსისა და სხვა გვარ ფსიხო-ფიზიკურ მდგომარეობისა, თვინიერ ანუ გარეშე იმ ადამიანის ნება-ყოფლობისა, ოუნდ წინაღმდეგ მისის სურვილისა, ესე იგი მყნობა ისე, რომ თვით ცნობიერი, შეგნებული და თვით კრიტიკის უნარით შემკული კაცი ამ ამპრაციას ვერც-კი გრძნობდეს, მის გარეშე დარჩეს". მეტადრე საყურადღებოა ამ დროს, რომ შთასაგონებელი ადამიანი არ პირველეულობდეს და შემოწმებას არ მოუნდომებდეს იმას, რაც ოუნდა შთაგონონ; განუკოთხველად უნდა ერწმუნებოდეს იმას, რის შთაგონებაც უნდათ. თუ ეს პირობა არ არის დაცული, ადვილად შესაძლოა,—შთაგონება ვერ მოხერხდეს, ამიტომ, რაც უფრო მცირეა ფარგალ-შემოვლებული წრე ცნობიერებისა შთაგონების დროს, მით უფრო ადვილია შთაგონებულის შეთვისება, შესისხლხორცება. საზოგადოდ ასე ჭკონენენ, რომ ვითომ შთაგონება უფრო შესთვისებელია მაშინ, როდესაც ადამიანი მოხიბლულ

ქუთაისის ქრონიკა

◆ შავი ქვის ბრეწველთა საბჭოს თავმჯდომარე გიორგი ზენინოვიჩი ამ თვის დამლევამდე გიეგზავრება, თანამშრომ საბ.ჭოს გადაწყვეტილებისა, პეტერბურგში, სადაც ხილი უნდა შეუწყოს მრეწველთა კრების მიერ ადრიდან შუამდგომლობების დროზე გადაწყვეტას და განსაკუთრებითაკი საბჭოს დებულების შეცვლას და საფუძველ დადასახადის გადიდებას 1½ კაპეიკამდე.

◆ ტეხნიკოს ლენსკის ენკენინოვეს აქვთ მოლაპარაკება აქვს ქუთაისის ქალაქის გამგეობასთან საავადმყოფოს აშენების შესახებ და სამე ტეხნიკოსმა იმისთვის დაიკარგვინა, რომ გუბერნატორს მიმართა, დამბარება გამიწიე ქალაქის გამგეობა პირობით შემეკრასო. გუბერნატორმა ლენსკის თხოვნის შესახებ ჯერ განმარტება მოსთხოვა ქალაქის გამგეობას და მერე სამ ქალაქო საკრებულოს გადასცა განსახილველად. საკრებულომ 12 ამ თვეს მსჯელობა აქონია საჩივრის შესახებ და ფარამეო ოგი. ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ ბ-ნი ლენსკი, რაკი ადმინისტრაციასთან ვერა გაუვიდა-რა, სასამართლოს მიმართავს და ზარალის ანაზღაურებას მოითხოვს ქალაქს გამგეობისაგან. კაცი რომ უკვირდება ბ-ნ ტეხნიკოსის სიკეთილს, ძალიანუნდა ემდება აზრი, რომ მოლაპარაკება მან საავადმყოფოს აშენების შესახებ მისთვის დაიწყო, რომ მერე ხრიკი მოეგო ქალაქისთვის და წაეგალოვა რამე.

◆ ქალაქს გამგეობამ გამოაცხადა, რომ მამულების შესყიდვის პირობანი საერთაოდ ეკანონაურნი მოგარეთნის მიერ უკვე დამტკიცებულია, და მოიკანონერეთ იწვევს, ეროს შეუდექით გამოსყიდვის საქმესო.

პრესა

სხვა და სხვა სამინისტროები აუარებელ კანონ-პროექტებს ადგენენ. ერთი ამ კანონ-პროექტთაგანი პროექტი იუსტიციის სამინისტროსი, რომელსაც აზრად აქვს არჩეული მოსამართლეთა ინსტიტუტი ეიღოგონოს. მაგრამ ამ პროექტს ჯჯოდგებულნა, პიპნოზის მდგომარეობაშია. ჩემის ფიქრით, ეს არ არის. მე აქ არ გამოვეკოდები და დაწერილებით არ განვიხილავ ჰიპნოზის ყოველის საფუძველს სუბუქის გარინდება-გაშეშებიდან დაწყებული უფრო და უფრო ღრმა გარინდება-გაშეშებამდე, ან თუნდ როგორიც არის ფაზები შეაოსნი. ვიტყვი მხოლოდ, უფრო ზშირად შთაგონება მოსაზრებებელია პირველ სუბუქ სტადიებში, როცა დასაჰიპნოტებელი ჭვრეტნის ყოველსავე, რაც მის გარშემო ჰხდება. შარკოს ფაზის დროს-კი დასაჰიპნოტებელი სრულიად ვეღარ ითვისებს შთაგონებას, ვეღარა? შთაიგონებს. არა-ბეოთაგან შთაგონება ხერხდება პირდაპირ, აშკარად, დღისითა-მზისით. მთელი ამისი ოსტატება ის არის, რომ უკეთ რამ აზრი ძალით, ძალ მომრეობით, გინა იძულებით შთაეწერგოს, დაუკითხავად, უკრიტიკოდ. ამ დედა-აზრსეა დამყარებული მკურნალობა მათთვისა ესეა და სხვა ფერის ელექტრონნი, ოგრეთვე შელოკავითა, ავვაროოსითა, ზანების შებმითა, თილისმებითა. ჯერ სულ არაფერს დიდხანს არ გაუვლია მას აქეთ, რაც ბერლინში ოჰმა ინგლისელმა ქალმა დიდი ქონება შეიძინეს შელოკავითა და მით ხალხის მკურნალობითა.

თუ ებანს მიპოძებთ, მოგახსენებთ ერთს შემოხვევას, რომელიც მოჰხდა პროფესორის ბერნჰეიმის კლინიკაში. ბერნჰეიმმა შეჰქმნა მეტოდი შთაგონებით მკურნალობისა. აი ეს ბერნჰეიმი მოგვითხრობს თავის დღიურში: ერთი ყმაწვილი კაცი ნანსის ქალაქი მცხოვრებელი ავადგახდა, სხვათა შორის, მით, რომ შეუვიწროვდა მხედველობა მარცხენა თვალისა. მკურნალობაში ელექტრონი იქმნა ხმარებული და ისეთის წარმატებითაც, რომ მხედველობა 10-დან 25-მდე გაუფაჩოოვდა. ასეთი წარმატება, რასაკვირველია, ახარებდა ავადყოფს. ერთხელ, როცა ავადმყოფი სენსაზე იყო და მკურნალობდა, ექიმმა ყოველივე ეს აპერაცია აწარმოოვა, რაც ჩვეულებად ჰქონდა, ხოლო ელექტრონის დენი არ დაადწყობინა, რასაც ავადმყოფი, რასაკვირველია, ვერ მიხვდა. გავიდა 50 წუთი, სენსის შემდეგ და გაბმონილ იქმნა სიარცე მისის მხედველობისა და აღმოჩნდა ახალი წარმატება, კიდევ მეტი უკეთესობა მხედველობისა, ცხადია, წარმომდგარი შთაგონებითი, რომ ვითომ აი ყოველივე ის მოვიქმედეთ, რაც საჭირო იყო მკურნალობისათვისო. ავადმყოფი მიდიოდა მკურნალთან უკვე იმ რწმენით, რომ ელექტრონი შედეგთოს მომცემსო. ყოველივე, რაც მის გარშემო ჰხდებოდა, შეეცნობაზედაც წინანდელ სენსებს. საფეიქელზედ მიადეს გრილი თავი ერთერთის პოლიუსისა და ეს გარემოება მის ორგანიზმში ჰბადავს იმავე მოვლენას, რომელსაც ჰბადავდა წინად დენი ელექტრონის ძალისა.

რადა მდგომარეობაშია ახლა ის, ვინც მიდის კონკურტში და გამოჭეშმეტი ხის საკოსკურტო დარბაზში? თითქმის თვალიერით იმავე მდგომარეობაშია, როგორც ის ავადმყოფი. მიეიდა ჩვეულ დარბაზში, აიღო პროგრამა, გადათვალიერა და, რასაკვირველია, ფიქრადაც არ მოუვდა, ექვი აეღო, ვი თუ აქ დაბეჭდილნი მაგიერ სხვა რამ დაეკარნა. მართალი ხა, ხან და ხან სწორედ ასეც მოჰხდება ხოლმე და, დაბეჭდილის მაგიერ, სხვას უკარავენ. ამასთანა ამბავი ბევრს სასაცილო სცენას იწვევს ხალმე და თან ცხადად ამოწმებს ჩემის აზრის სიმართლეს. მაგრამ ამაზედ ლაპარაკი მერე გვეკნება.

წარმოიდგინეთ, რომ პროგრამაში სწერია, თუნდ ავიღოთ, მაგალითად, „ეტლი" სენ-სანსისა. რა მოუვა მსმენელს? მუსიკის ჰანგებში დაუწყეს „ძებნის ფაზა თავ-ქარიან შვილის ისტორიის და, თუ ექვ გარეშეა, რომ სენ-სანსის ნაწარმოები ნამდვილი ნაწარმოებია, ესე ი., რომ მსმენელს მოესმა ის ხმები და ჰანგები, რომელიც იქცევნა დრო ტამის განმავლობაში, მაგრამ ირჩენს-კი იმ განსაკუთრებულს მგზავსებას, რაც წინად მოგახსენეთ, „ეტლის" ისტორიის საზოგადო მიმდინარეობასთან, დიდ, თუ ეს ასე მოჰხდა, მსმენელი დაკმაყოფილდება. თუ ამასთანავე მსმენელი ისეთი ადამიანიც არის, რომელშიაც ხმები ჰბადავს ლელი. ეს მიზანი—სასაღლო განათლებაა. ეკონომიკა მრავალ-ფეროვანია. საგანს, არავვეგს თეორიულად, არ ეკიდებ. რუსეთის ეკონომიკა ეკონომიკა. ... არავვეგს ისტორიულად და არავვეგს ჩვენი ცხოვრების მაგალითებით. ეკონომიკა ფაქტიურად უფიქრებს ხანაფხო განათლებას და ყველაფერს, რასაც ეი იგი ეზეკა, ხეროდ ამ მხრივ ითვალისწინებენ. ხანაფხო განათლება ეკონომიკის რეფერენციას ძალად, რეალურ ძალად მიაჩნია... იგი ძალა ჩვენს ქვეყანაში არა აქვს და აი, იმის შეკავშირულად შუმაიმენ «განათლების» ხელის ჩარდგმელნი. ხანაფხო განათლება, ეკონომიკის აზრით, პატრეტილი ხაქმე არ არის, იგი საკრო საქმეა, მაგრამ ამ საქმეს მოლიტიკური მხარეც აქვს: ეს ეხლანდელი პოლიტიკური დაწესებულებანი ერთის მხრივ ავიწროვებენ, ხოლო მეორეს მხრივ კი თავის მოლიტიკური გაფლენი ჭრაკნიან ხანაფხო განათლების საქმეს, ეკონომიკის აზრით, ხანაფხო განათლების შუმაკთ აუცილებლად დაბეჭირდათან დრო ხელელ და ენერგიული პატეხი გასგეს ამ მოლიტიკანებას; ხანაფხო განათლების მუშაკნი იმულებულნი შეიქნებიან მოლიტიკური ხახიათის ბრძოლაც გასწიონ ამათ წინააღმდეგ, ვინც განათლების დამაფრინდეგებას ხდიდეს მოლიტიკისთვის, მაგრამ ეს იქნება არა მოლიტიკის მეტანა ხანაფხო განათლების საქმეზე, არამედ მოლიტიკის მოგვრეა.

ეს მთავარი აზრი ნათლად გამოხსენეთ ეკონომიკის პირველ ნომერიდან. იგი მრავალმხრივ არის დასაბუთებული და გათვალისწინებული. ეკონომიკა რადდენადმე ნათელს ჰფენს ჩვენ ეზეკ ხელოვნების ნაკლულოვანებასაც და თან ხელოს ხაეს ორგანიზაციასაც დაეძებს.. «განათლება»—ეს იმ ტიპის ეკონომიკა არაა, რომელიც ხალეტარტარტ ყმეფდის გამოსაბუნვაზლად იბეზფება; ხრეფიალაც არა. იგი ხერიოზული ორგანიზ ხაქმიან და პრაქტიკულ ინტერესით აფრთოვანებულ ეფოლ ბაკეზეა. ჩვენ მოგვეწონს ეს ხაქმიანი ხახიათი ეკონომიკისა, რადგან ეგრძნობინთ, რა დიდი ხაქმის ეკეთებ ეს ახალი ხაქმიანი პრეხხეს ხაეფალეთით, და ალეხლავეთად ეკეთებდეს ქართველს ხალხს „განათლების" გამოეკვეს.

მოგწონს «განათლება» და ეკონომიკა ჩვენს მეთხვეველებს ამ ეკონომიკის კეთ-ვას, მაგრამ ეს კარგმოეკა ხრეფალად ჭალ არ ეკეთდეს რამდენეს ხიტყვით ადვინიშნეთ ამისი ნაკლეგ ყოველის ერონარეს ადსანიშნავია ქართულ ენის მეტეყნარეგელი ხახუტეკ. ქართველ ხალხს განათლებელი მეუმაკმა ეფორეკელს ხეოვნა ეთითონ ეუნდა ეფეხეკეფილ ეფ ეკეთ-ეფ ეკეთ ეფ ეკეთ-ეფ ეკეთ-ეფ ეკეთ-

ვისაც ქართული ენა. უამისოდ იმისა მუშაობა ხელ უქმად ჩაითვლება. «განათლების» პირველ ნომერში მოთავსებულ წერილების დიდი ეფექტიანობა კი ისეთი ქართველი არის დაწერილი, რომ ზმირად ენისადადებს აზრს ვერც ვკადგამთ, თუ არ გადაარეულელეთ, თუ ქართველიდან რუსულად არ გადასთარგმნეთ. ეს დიდი ნაკლია, მაგრამ დაულეველი კი არაა. «განათლების» რედაქციამ ამ ნაკლულვანელობას თავი ეუდო დაადწიოს. რაც ქართველ ხალხის განათლების შესახებ აწერება, ყველაფერი ხამაგალითია, ხელმი საკოგზამანად წაისდა და ხსარტელი ქართველი სიტყვებით ენდა აწერებდეს. ეურნალი «განათლება» ჩვენებური სიფლის მასწავლელების ეონეგრნოვ ბანერად ენდა იქცეს... ვსეგ საკმაოა, რომ რეალიდან არც დრო დაინანოს, არც შრომა და ენას დადი ეულისყერი ათხოვოს.

«განათლების» პირველ ნომერში შედარებით ძალიან ეოტა ეხოვრია ჩვენებურ პირველ დაწყებითი სკოლის მინაურ ცხოვრების შესახებ. ალაგდ, რედაქციას ᲯᲐᲠ მეტადრო ზნეეზრივი კავშირი არა აქვს სოფლის მაუწავლებელთან. ეს კავშირი ენდა შეიკრას, ალეიელელად ენდა მეიკრას. ეთანხმდ პრაქტიკელად და სამოქალდელ ხასიათი „განათლებისა“, რაც იმის დადგ დირსებას შეადგენს, ნაყოფს ვერ გამოიღებს. ენდა გამლეარდეს საკაზრეხბლადეული ნაწილი. ჩვენ ეეფაქრთ, რომ ეურნალის მეკოგვი ნომერი ამ მხრივ ეუფრო ძანაარსიანი იქნებაან.

კიდევ ერთი შენიშვნა. „განათლების“ რედაქცია თითქოს პირველ-დაწყებითის განათლებას განცალკევებულად განიხილავს სამეალო და ეამალეს განათლებისაგან. იგი დიდ ყურადღებას აქცევს პირველ დაწყებითის სკოლას, ხოლო ძალიერ ნაკლებს სამეალო ხასწავლებელს. ჩვენის ფიქრით, ხალხის განათლების ყველა საფეხურები ერთს განეწყვეტელს ᲯᲐᲯᲐᲡ ნარძოდდგენენ. განეალკევებეა პირველ-დაწყებითის განათლებისა არც თეორიულად და არც პრაქტიკულად შესაწყინარებელი არ არის.

დასასრულ ადენიშნავთ, რომ „განათლებას“ ᲯᲐᲠ-ᲯᲐᲠᲝᲑᲗ ეეფრო კრიტიკული გათვალისწინების ხასიათი ეაქვს, ვიდრე შემოქმედებითი. ეოცხანალი საქმე კი შემოქმედებით კეთდება და არა კრიტიკთ; კრიტიკა ძხლოდდ საქმის ენანასტყვა�. ჩვენის ფიქრით, «განათლებამ» კრიტიკასთან ერთად შემოქმედებითი ნიშნიც უნდა გამოიჩინოს თანდათან.

რეედაქცია აგხადებს და ბოდიშს იხდის მკითხველებს ენინაშე, ეურნალის პირველ ნომრის შინაარსი ხეეეიალეური ხასიათისაა. ვფიქრობთ, რომ ეს შენიშვნა ეეგიბედად ნამოსულიდან ხეეეიალურ ხასიათს შეინარჩენებენ და ფართოდ ქართველურ ფართი-ფურთს არ ანაგვლებენ საქმიანობის ინტერესს. ვიხაგ პრაქტიკეეთ მოდგაეეეეა ხეეაია, იმან თავის სამოქმედო ფარგალი რაც შეიძლება ხასტიკად ენდა შემოიფარგლოს. ხასალხო განათლება თავის თავად ისეთი რთული საქმეა, რომ ეიკი ყოველთვის საკმაო ხაზრდოს მიხვიმს ეეურნალს. ხასალხო განათლების თვალთხაზრით «განათლებამ“ დეეე ეზოგრების ყველა მხარე განიხილოს, მაგრამ იმას კი ნურასდიდეს ნუ დაიგიეყვებს, რომ იეი ემსაზეურება არა პიდელიტიკურ და სიდეალურ პრიდრამებს და მიზნებს, არამედ მხოლოდ ხასალხო განათლებას.

ილია ჭავჭავაძის ფონდი

ილიას ფონდის სასარგებლოდ ქალთა ეწრემ პელაგია დავითაშვილის ხელით მიიღო: გორის ეპისკოპოსის პეტრესაგან ათი თუმანი; ახალციხიდან ერმინია ორბელიანისაგან ყოველ წლიური გადასახადი ერთი თუმანი. ქალთა ᲬᲘ დიდ მადლობას უხდის ბ. გრ. ტატიშვილს, რომელმაც ილიას ფონდის სასარგებლოდ შემოსწირა ორასი ცალი სითით საკერი ასოგრნი ალბომი.

თეატრი და ხელოვნება

—:—

პეტერბურგი. (ქართული სადმი). 4 თებერვალს პეტერბურგში, „ჯარის“ და ფლოტის“ დარბაზში (ფიგურალ საკრებულოში), იქ, სადაც „ასპიზრადელებენ“ შიარეულ ადმისაგდელთ ეგბაეის ეგმრეკის სტუდენტ და სხვან, ეიიმართა ჩვეულებრივი ქართული ადმი, ტრადიციული, როგორც ყოველ ეეეეეს ენელ. მაგრამ, თუ მეიიდეეთ მხედ ეეედანაეი ენინაე ეეეეე